

LAIKAS

Nr. 451
XX M.

PERIODICO QUINCENAL LITUANO 8 DE SETIEMBRE DE 1969

Kol Būsiu Prezidentu...

Rugpjūčio 21 d. Čekoslovakija paminėjo vienas iš savo liūdnyų metų — o nė vienam į komunistų nagus patekusių kraštų netrūksta tų skaudžių sukakčių. Lygiai prieš metus rusų tankai, pusmilijoninės armijos sekami, užliejo čekų ir slovakų žemes ir komunistų partijos sekretoriui Dubček, pradėjusiam įgyvendinti sušvelnintą komunistinį režimą, banditiškai riktelėjo: Niet! — Ne!

Nežinia kaip liaudis galvojo tas metines paminėti, bet negalime dabar nusikratyti išpūdžio, kad žmonių nuotaikos buvo Niksono lankymosi Rumunijoje paveiktos. Kaip ir rumunai, čekai tai turėjo palaikyti laisvės vėjelio dvelktelejimu ir su entuziazmu šimtatūkstantinė minia išsiveržė į Pragos gatves. Reikėjo tūkstančių policijos, kareivių ir vien Pragoj 60 tankų drausmės atstatyti. Minios šaukė "Dubček! Dubček!" "Rusčiai namo". Rusams ištikimo Husak vadovaujama vyriausybė pripažino, kad neramumai vyko visuose miestuose, o Leberec prieita prie atviro maišto. Buvo nukrautų, sužeistų ir tūkstančiai suimtų.

Kremliaus "carai" niršo čekų valdžia nervingai skubinosi juos raminti, paskelbė "priespaudos įstatymą", pagal kurį bus tremi-

mų į provincijas - stovyklas, šalinimų iš universiteto; prisiekinėjo, kad "čekai amžinai eis drauge su Rusija"; dalis prezidento reikalavo suimti Dubčeką ir jo draugus. Tik prezidentas Svoboda priešinosi.

Ir čia savaime prisiminė vaikystėj skaityta pasaka: įsiviešpatavo kraugerys slibinas, ugnimi spaudydamas drebiną pasaulį, išsigandusios tautos mėtė į jo visuomet besočius nasrus aukų — kol atsirado žmogus, griebė kalaviją ir, nors nykštuku prieš slibiną būdamas, pasipriešino...

Dabar Svoboda užstojo savo buvusį bendradarbį Dubček "Kol būsiu prezidentu, nebus čia politinių teismų". Kremliaus slibinui šiuo momentu parankiau yra tylėti ir Dubček kol kas ir dabar gal dar tebėra laisvas. Šių čekų metinių proga, rusai stengiasi laikytis pasislėpę, užkulisy, iš kur demonišku gabumu režisuoja liaudies kruviną persekiojimą, pačių čekų kareivių ir policijos rankomis.

Čekų atveju jau sklinda gandų, rusai pastatys kietesnę vyriausybę, o gal net Čekoslovakiją visai įjungs į Sov. Sąjungą, kaip Pabaltijį. Vakarai gi tyli ir pašitenkina šalto stebėtojo vaidmenim.

Rumunai nedelsdami įvertino padėtį ir jų prezidentas Ceausescu stengiasi užšokti blogiui už akių, žadėdamas, kad Rumunija bus ištikima Varšuvos paktui. Diplomatai spėja, kad tai reiškia, jog rumunai nebesipriešins Raud. Armijai jeiti į jų kraštą — neva manevrams.

Tyli, žiauri, žūtbutinė kova verda pavergotj Rytų Europoj. Mūsų akys ir ausys gaudo kiekvieną virpėsį iš ten ir malda bei veiksmu stengiamės padėti kovotojams. Tačiau ne visiems kovotojų žygiams tegalim pritarti. Ypatingai suskatusta, kai girdima apie jaunūolių susideginimą — Čekijoje jau keli įvygdė tą beprasmį žygį. Susideginimą įprasmina budizmo filosofija, bet katalikiškame krašte tegali būti laikomas neigiamu reiškinium, nuodėme. O jei nelaimė, liga, laisvės netekimas yra bausmė — atlyginimas už nuodėmę, tat nuodėmės našta didindami laisvės neatkovosim. Bangu tat darosi matant, kaip aziatų idėjos, metodai pradeda išstumti krikščionišką galvoseną Vakaruose. Neveltui jų filosofai vis dažniau lankosi kitose valstybėse ir skleidžia savo mokslą, statydami jį aukščiau už krikščionybę.

Pov. Mačernis.

IŠ VISO PASAULIO

- Popiežius Povilas VI, kalbėdamas iš balkono į susirinkusią minią, kreipėsi į artimųjų Rytų vyriausybes, prašydamas liautis tarpusavio nesutarimuose ir daryti visa kas galima, kad išvengtų naujo karo.
- Brazilijos prezidentas rimtai serga. Laikini valdžią perėmė kariuomenės ministrų triumviratas.
- Brazilijoje pagrobas JAV ambasadorius. Už jo laisvę reikalaujama 15 politinių kalinių

- paleidimo. Įvykis grynai politinio pobūdžio.
- Ho Chi Mink, Šiaurės Vietnamo prezidentas, mirė rugsėjo 4 d. Buvo ištikimas rusų įsakymams ir kietai laikėsi prieš Š. Amerikos pasiūlytą taiką.
- Libijoje (viena iš Šiaurės Afrikos valstybių) 1.9 1969 įvykęs perversmas, nuvertė karalių ir paskelbė socialistinę respubliką. Karalius Idris I. 79 m. amžiaus tuo metu radosi Turkijoje, kur jis buvo nuvykęs sveikatos

SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ ARGENTINOJE ir JAUNIMAS LUA
rengia rugsėjo 27 d. 21 val. Dr. V. Kudirkos patalpose, Av. San Martin 3175, Lanus **PAVASARIO SUTIKIMĄ**
Bus renkama Pavasario Karalienė ir Princesės. Užkandžiai. Ypatingos premijos. Šokiams gros orkestras.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRAS
Tabarė 6950 Cap., rengia **PAVASARIO SUTIKIMĄ** rugsėjo 20 d. 1969, 21 val. LUNCH.
Pp. Survilų madų parodą.
p. Z. Valadkaitė solo dainos.
Bus renkama Pavasario Karalienė.
Šokiams gros orkestras San-Souci.
Užsakyti bilietus iš anksto: V. Misiūnas 60-2830; Rob. Norkevičius 28-2835. B. Daratėnienė 60-3834 ir D. Bražionis 60-0928.

pataisyti. Perversmą padarė kairiojo bloko kariuomenė.

• Rockefeller savo studiją po P. Ameriką įteikė Niksonui. Pagal jo davinius ir pasiūlymus bus išdirbta nauja politinė linija su Lot. Amerikos kraštais.

• R. Niksonas, JAV prezidentas, paskelbė kad jis greitai laiku suprojektuos strateginį planą pasaulinei taikai įvygdyti, kuri duotų galimybės pačiai Š. Amerikai josios vidaus problemoms išspręsti.

• Čekoslovakijos naujas švietimo ministeris, ištikimas Maskvai, paskelbė, kad pradinių mokyklų mokytojai, bus atleisti, jeigu nepradės dėstyti komunizmo teorijos mokyklose pagal Maskvos išdirbtą metodą.

• Popiežiaus naujasis legatas Argentinai, nuncius Lino Zanini, pradėjo eiti savo pareigas. Savo darbo pradžiai atžymėti, atlaikė iškilmingas šv. mišias Bs. As. katedroje, dalyvaujant aukštajai dvasiškijai ir vyriausybės nariams.

• Argentinos socialinių reikalų ministeris dr. Carlos A. Consigli pareiškė spaudai, kad mažosios pensijos (jubilaciones) bus padidintos 2-3 tūkst. pezų. Gi normalios pensios padaugės 8 nuošimčiais.

• Centralinis bankas praneša, kad 50 centų monetas jau išimtos iš apyvartos. Turintieji juos gali išsimainyti nacionaliniame banke ir visuose jo skyriuose (sucursal).

"EL TIEMPO"
Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.549
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado
	Consección No 4015
	Tarifa Reducida
	Consección No 1384

Inauguración oficial de la Calle LITUANIA (ex-Chicago) en la ciudad de Avellaneda.

El Sr. Intendente Municipal de Avellaneda, Don CARLOS A. RADRIZZANI ha designado con el nombre de Lituania una de las calles de nuestra ciudad, como homenaje al aporte espiritual y económico de la colectividad lituana a la Rep. Argentina.

Por tal motivo para el **Domingo 14 de Setiembre de 1969** Se ha organizado el siguiente

PROGRAMA

- 10.00 hs. En la Iglesia Parroquial "Madre de la Misericordia", Misa Solemne, oficiada por el Mons. Ernesto Segura Secretario General del Episcopado Argentino.
- 11.00 hs. En la intersección de Lituania y Mendoza (frente a la Iglesia "Madre de la Misericordia") inauguración y bendición de la calle y descubrimiento de la placa de bronce recordatoria. Hablarán el Sr. Intendente Municipal Don Carlos A. Radrizzani, el presidente del Consejo de Organizaciones y Prensa Lituana Sr. Arturo A. Miciudas.
- 11.45 hs. Colocación de corona de laureles frente al Monumento de los Muertos por la libertad de Lituania.
- 12.00 hs. Almuerzo popular en el Salón "Lituano", Brasil 835 Avellaneda, acompañado con el programa artístico, a cargo de la distinguida solista Srta. Susana Valadka, y el baritono Alberto Griska.

Han sido invitados los Sres. Intendentes Municipales de Avellaneda, Lanús y Lomas de Zamora, así como otros altos funcionarios y autoridades, además de las personalidades más representativas de la Colectividad Lituana.

Se invita, a visitar el Museo de arte popular lituano.

ASISTA USTED TAMBIEN

DĖMESIO! DĖMESIO!
Šeštadienį, spalio m. 4 d. 1969 m. 21 val.
Dr. V. Kudirkos salėje, Av. San Martin 3175, Lanus
S.L.A. MAŽŪJŲ ANSAMBLIO
3-ji METINĖ ŠVENTĖ
Programoje: RŪSTUSIS KARALIUS
Vandos Frankienės triveiksmė pasaka mažiems.
Scenoje matysime: karalių, sargybinius, tarnus, mergaites, kaimo berniukus, rūmų šokėjus, gėles.
Šokius ir dainas išpildo MAŽŪJŲ ANSAMBLIS.
Vadovauja p. Irenė Simanauskienė.
Visus maloniai kviečiame dalyvauti pagerbiant jaunosios kartos pastangas.
S.L.A. Ansamblio Vadovybė.

Negailestingai mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo ilgametį Lietuvų Centro narį ir veikėją, **BALESLOVĄ DĖDELĄ** jo liūdinčiai žmonai ir sūnui, reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą.
Lietuvų Centro Valdyba.

Mielam kaimynui **BALIUI DĖDELAI** mirus, liūdintiems žmonai Konstancijai ir sūnui Klemensui reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Artūras M'čiūdas ir šeima.

Buenos Aires mieste, 26.8.69 mirus **BALIUI DĖDELAI** brangią tetą Konstanciją ir jos sūnų Klemensą nuoširdžiai užjaučiame drauge liūdedami.
Henrikas Bagdonas ir šeima.

Negailestingai mirčiai atskirus iš gyvųjų tarpo **BALI DĖDELĄ**, skausmo prislėgtai žmonai ir sūnui reiškiamo mūsų nuoširdžiausią užuojautą.
Katalina Jasaitytė ir Juozas Rudėnai.

Mielam prieteliui Klemensui ir jo mamytei-tėvui ir vyrui **BALIUI DĖDELAI** mirus, reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą ir drauge liūdimė.
J. Karolis ir Petras Blumbergai ir tėveliai.

Buenos Aires Avellaneda

• Birutė Petrauskaitė ir Vytautas Daratėnai džiaugiasi susilaukę antro sūnaus, kuris gimė sanat. Alvear rugpiūčio 28 d. Jam duotas Fernando vardas. Pona Daratėnai augina dar vieną sūnų Gustavą. Su naujo anūko atkeliavimu labai džiaugiasi seneliai Daratėnai ir p. Petrauskienė

• Aldo Maciulevičius atitarnavęs Argentinos jūrų dalinyje, Hidrografijos skyriuje Bahia Blanca, grįžo į savo namus ir tęsia studijas Buenos Aires universitete.

• Zuzana ir Henrikas Januškevičiai džiaugiasi susilaukę dukrelės, kuri gimė šių m. rugp 22 d.

• Irene Artmonaitė 16.8.69 m. atšventė savo 15 pavasarių šventę. Ta proga jos mamytės namuose Olivos, buvo suruotos jaunosios vaisės, kuriose dalyvavo daug artimųjų. Jos tėvelis A. Artmonas, nuolat gyvenęs Š. Amerikoje, atvežė jai brangių dovanų. Kiek paviešėjęs Argentinoje ir aplankęs savo pažįstamus išskrido vėl į Š. Ameriką 29.8.69. Jam atvykus į Argentiną prieš mėnesį laiko, ponų Sakalauskų svetainėje buvo suruotos vaisės, kuriose susirinko nemažas jo draugų ir artimųjų būrys pasveikinti su atvykimu.

• Dr. Alberto Aleksandravičiaus šeima šiomis dienomis, gimus sūnui, džiaugiasi šeimos padidėjimu.

• Rikardas Trainauskas darbe turėjo nelaimę — mašina jam nukirto dešinės rankos du pirštus ir sužeidė trečią. Dėl šio nelaimingo įvykio turės ilgokai pasigydyti.

Pianistas virtuozas Andrius Kuprevičius spalio mėn. atvyksta į Argentiną. Jo koncertu rūpinasi ALOS Taryba. Jam yra pasiūlyta koncertuoti Liet. parapijos salėje spalio 8 d.

AUKOS DĖL NAUJOJO ALTORIAUS

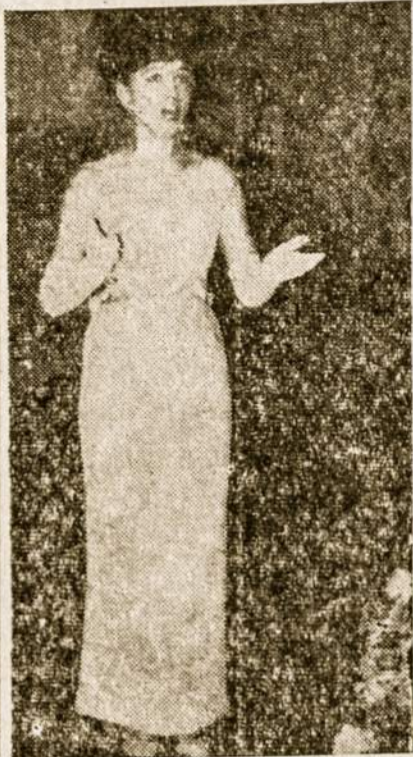
Naujojo altoriaus išlaidų padengimui, lietuvių parapijoje, Avellanedoje, aukojo:

§ 2.000 — Adelė Korovackienė

„ 1.000 — A. ir S. Mikelioniai

Už šias aukas mieliems Gerardariams, liekasi širdingai dėkingi,

Avellanedos Tėvai Marijonai.

Solistė Zuzana Valadkaitė dainuos per gatvės Lituania atidarymo metu iškilmingus pietus rugsėjo 14 d. Lietuvių salione Brasil 835, Avell. Jos dainų recitalis - koncertas įvyks spalio mėn. 20 d. Rodriguez Peña 1962, Buenos Aires.

SUSIVIENIJIMAS LIET. ARGENTINOJE

Šias metais atsirado naujas dalykas SLA gyvenime: tai "Žuvininkų vakarienė", įvykusi šių metų rugp. 16 d. sutraukusi daug rinktinės publikos. Ji buvo gerai suorganizuota ir visiems labai patiko. Atidarymo žodį tarė 2-ro skyriaus pirmininkas Juozas Stalioraitis, pakviesdamas į sceną meškeriojus — A. Ramanauską, A. Stalioraitį, N. Pimpę, A. Stuką, R. Stalioraitį, A. Čyžių, G. Baršauską, K. Žukauską, A. Stelmoką, A. Mažeiką. Jie buvo pristatyti publikai ir jiems įteiktos premijos, kurios atiteko SLA sekretoriui R. Stalioraičiui ir Norbertui Čyžiui. Po to kalbėjo C. Valdybos pirm. L. Stankevičius, G. Baršauskas ir K. Janušas iš Kordobos, kuris su grupe kitų kordobiečių: Ant. Saduku, Onyte Bendinskaite ir jos vyrų Hugo Martin, Edv. Meilučiu, Elda Brandoni, Joli Castagno aplankė Susivienijimą suteikdami šeimyniškos nuotaikos ir gražaus broliško bendradarbiavimo atspalvį. Toje šventėje dalyvavo tik ką atskridusi iš Lietuvos Genė Gataveckaitė, kuri vieši p. Rudėnų šeimos. Grojant orkestrui, svečiai po vaišių ilgai dar linksminosi.

AUKOS RADIO VALANDĖLEI

§ 2 000 — Teofilis ir Bronius Aliukai

„ 2.000 — Elena ir Leonas Ryseliai

Už aukas nuoširdžiai dėkojame.

Radio Valandėlės vadovybė.

• Rugsėjo 28 d. 16 val. pirmą kartą Emilijos Tūbelytės paruoštas LUNCH - VERMUTAS naujame birutičių name, gatvė Jorge 330 Adroque (netoli Senelių Namų). Maloniai kviečiame visus atsilankyti. Vyrams — 500, moterims — 400!

Valdyba.

NAUJI "LAIKO" RĖMĖJAI

§ 1500 — Kazimieras Mankus
 „ 1000 — S. ir A. Mikelioniai
 „ 1000 — Romas Kavaliauskas
 „ 500 — Federikas Koreikis
 „ 500 — Jonas Stankūnas
 „ 400 — Marija Leveikienė
 „ 400 — Joana Stoškūnienė
 „ 370 — Kazimieras Gečias
 „ 200 — Benediktas Danielius
 „ 200 — Steponas Glemža
 „ 200 — Ignas Čepulis
 „ 200 — Matas Rudzikas
 „ 200 — Vincas Laurutis
 „ 200 — Petras Žemaitis
 „ 100 — Alfredas Jablonskis
 „ 100 — Aleksandras Paliukas
 „ 100 — Ona Preikšienė
 „ 100 — Vincas Kaušilas
 „ 100 — Julija Šeškauskienė
 „ 100 — Valerija Dičpetrienė
 „ 100 — Val. de Fernandez
 „ 100 — Mar. Simanauskienė
 „ 100 — Petras Petkus
 „ 100 — Antanas Vaitkus

Nuoširdžiai dėkojame visiems "Laiko" rėmėjams kurie prisideda prie liet. spaudos išlaikymo.

"Laiko" Administracija.

Solistas Albertas Griška iš Berisso atliks programą laike gatvės Lituania atidarymo išlaidų.

• "Laiko" kalendorius - žinynas jau baigiamas paruošti. Medžiaga tvarkoma ir grupuojama. Prašome visų kuo skubiausiai atsiųsti žinias apie save ir savo artimuosius. Mums reikalingos žinios visų tų, kurie turi prekybos ir pramonės įmones, specialistų — profesionalų kaip pav. gydytojų, advokatų, knygvedžių, moterų šukotojų, sveikatos personalo tarnautojų, siuvėjų ir tt

• Ona ir Jonas Rudėnai, viešniai iš Lietuvos, Genė Gataveckaitėi pagerbti, savo namuose 24.8.69. suruošė jaunasias vaises, kuriuose dalyvavo visa skaitlinga Rudėnų giminė. Vaišių metu džiaugsmingai skambėjo lietuviškos sutartinės Luis Rudėnui ir pačiam šeiminiui Jonui Rudėnui pritariant akordeonu.

AUKOS RADIO VALANDĖLEI

(Surinko Juozas Šiušis)

5.000 pežų — inž. Jonas Gaidimauškas; 2.000 pežų — Julius Mičiūdas, Bened. Survila; 1.500 pežų — Bronius Dambrauskas; 1.000 pežų — Alfredas Ruplėnas, Ant. Brazaitis, Juozas Katinas, Vikt. Misiūnas, Osvaldas Janušis, Artūras Mičiūdas, Kaz. Kliauga, Juozas Kundrotas, inž. Alg. Rastauskas, Jonas Sudnius, Leidėjai "Lietuviai Argentinoje", Anufr. Paukštė, Stas. Vilkišius, Rikardas Mikėlaitis ir Juozas Šiušis. 500 pežų — Kazim. Mankus, inž. Stasys Babronis, prof. Ernestas Paršelis ir Adomas Rudėnas. Viso 27.500 pežų.

KALENDORIUI AUKAVO:

§ 1000 — Hnos. Penko
 „ 1000 — J. Simas
 „ 500 — Pranas Bakanas
 „ 500 — N. N.
 „ 500 — Konstantinas Čiuika
 „ 500 — Kazimieras Ruzgas

LAIKAS

PATRIJOTINIO
 RELIGINIO
 TURINIO
 LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — Augustinas Steigvilas. Administratorius — Pio Gudėlevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožūra; nesunaudoti — gražinami tik autorius prašant. Kaina Argentinoje metams \$ 900.— administracijoje; \$ 1.000.— namuose. Kitur — metams 3 dol. Oro paštas met. 6 dol

LIETUVIŠKOS ŠEIMOS IR ŠVIETIMO METAI

XX Metai — Nr. 451

1969 m. rugsėjo 8 d.

"Atžalyno" Tarptautinių Šokių Šventė

"Atžalynas" vygdamas savo užbręžtą programą, 30 rugp. 1969 m. Lietuvių salione, suruošė tarptautinių šokių šventę, kuri sutraukė daug svečių. Programą pradėjo namų šeiminiškai — "Atžalyno" ansamblio dainininkės akompanuojant gitaroms, padainavo Cancion de una costera ir Subatėlė. Po to "Asociacion Ucrainiana de Cultura Prosvita" Wildes skyriaus grupė, pašoko Kozachok, Zaporozych ir padainavo vieną ukrainietišką dainą. S.L.A. jaunųjų ansamblis, vadovaujamas p. Irenės Simanauskienės pašoko Rugučius ir Šustą akordeonu lydint Juozukui Romko. Antrą kartą pasirdė "Atžalyno" ansamblio grupė, padainuodama Zamba para no morir ir lietuviškai Studentų valsą ir pašoko Gyvatarą. "Aušros Vartų" mokyklos berniukai, paruošti mokytojos Lauros Puglės, padainavo trio — Que bonita va, Pastor de Mulas ir Sur, kurie

Pabaigoje visos tos simpatiškos grupės, gražiai pasirodžiusios su sava programa išsiriškavo scenoje, kur publika galėjo gerėtis įvairių tautinių kostiumų gražumu, o tuo metu atžalynietėi Danutėi Runimaitėi, lydint gitara visi padainavo De que color es la piel de Dios?

Pasibaigus programai, "Atžalyno" ansamblio vadovas, kuris ir šiai šventei vadovavo, stud. Hektoras Levanavičius ansamblio vardu padėkojo grupėms, dalyvavusioms programoje ir per "Atžalyno" mažuosius įteikė SLA ansamblio vadovei p. I. Simanauskienei, ukrainiečių šokėjų grupės vadovei p. Ana Maria Kataryniuk, mokytojai L. Puglės ir argentiniečių tautinių šokių mokytojai p. Alicia Ausalos po gražų adresą. Po to visų ansamblių dalyviai ir jų tėveliai buvo pavaišinti "Atžalyno" mamyčių paruoštais valgiais bei coca-cola ir alučiu, o skaitlingai su-

"Atžalynas" su svečiais menininkais praeitais metais atvykusiais iš Š. Amerikos: A. Stempuziene, M. Lapinsku ir L. Barausku.

susilaukė šiltaus publikos įvertinimo. Po jų "Asociacion Ucrainiana de Cultura Prosvita" suaugusiųjų grupė pasirodė su choru ir šokiais, o argentiniečių pora meistriskai sušoko Chacarrera, Zamba ir Gato.

sirinkusi publika, orkestrui grojant, šoko ir linksminosi iki vėlyvos nakties. "Atžalyno" ansamblis padarė staigmeną — jų grupė su dviem akordeonais ir būgnu ilgą laiką grojo šeimyniškiems šokiems.

• Ana Maria Naruševičūtė, Agotos Sabūnaitės ir Felikso Naruševičiaus dukterė ir Hector Luis Salaverria sukūrė šeimos židini Religinės apeigos vyko Aušros Vartų bažnyčioje rugpiūčio 30 d. Jaunuosius amžinų ryšių sujungė kun. J. Petrėtis. Po religinių iškilmių, povestuvinės vaisės įvyko Liet. Centro salėje.

• Rugpiūčio 23 d. Lietuvių parap. bažnyčioje kun. J. Margis pakrikštijo Claudio Jorge Barbero, Olgos Čekanauskaitės ir Norberto E. Barbero sūnų. Krikšto tėvais buvo Blanca Čekanauskaitė ir Jorge Barbero. Krikšto apeigose dalyvavo visa ponų Čekanauskų šeima.

DĖMESIO!

DĖMESIO!

Gatvės LITUANIA atidarymo šventė!

Įvyks š. m. rugsėjo 14 d. sekmadienį sekancija programa:

- 1) 10 val. iškilmingos Šv. Mišios celebruojant vyskupui Aušros Vartų bažnyčioje;
- 2) 11 val. (tuoj po pamaldų) bronzinės lentos atidengimas ir pašventinimas;
- 3) 12 val. Iškilmingi pietūs dalyvaujant aukštiesiems svečiams, Lietuvių salėje, Brasil 835, Avellaneda.

Programą išpildys p-lė Z. Valadkaitė ir p. A. Griška. Visus lietuvius maloniai kviečiame dalyvauti.

Bilietus pietums malonėkite įsigyti iš anksto arba užsakyti telefonais: "Laikas" 208-5027; A. Mičiūdas 60-0298; L. Stankevičius 241-0933; Z. Juknevičius 247-2055; J. Čikštas 67-5663.

ALOS Taryba.

„Gruvuotoje“ LIETUVOJE

• Knyga apie civilines apeigas neseniai išleista okup. Lietuvoje. Naujosios „apeigos“ paruoštos pagal komunistų partijos patarimus ir turės atstoti bažnytines apeigas. Tai lyg savotiškas „ritualas“ bolševikų tikybos „kunigams“. Pridėtas ir komunistams priimtų vyrų — moteriškų vardų sąrašas.

• XVI amžiaus lobis rastas Ubiškų km. Trakų rajone, kai Vaclovo Šilinsko plūgas išjudino nedidelį plokščią akmenį. Po juo rastas molinis ašot su daugiau kaip 700 lietuviškų ir lenkiškų monetų, sidabrinų pinigų. Raudinys perduotas Trakų istoriniam muziejui.

• Vilkolakio teatrui šiemet suėjo 50 metų. 1919 m. tuo metu buvo užregistruotas lietuvių menininkų klubas, rengęs paskaitas apie meną Kaune. Netrukus šis klubas išvirto į teatralinę organizaciją tiksliau į humoristinį teatrą. Jo iniciatoriai — steigėjai: B. Sruoga, V. Bičiūnas, J. Tomas, A. Sutkus. Teatras kėlė ano meto mūsų politinio ir visuomeninio gyvenimo negeroves. Dėl lešų stokos teatras nustojo veikti 1925 m. o klubas užsidarė 1934

m. Šiam teatrui priklausė Argentinos scenos meno darbuotoja p. Elena Vilčinskaitė - Ryselienė.

• 1863 m. sukilimo kulkos, kuriomis rusai Telšių miesto ganyklose sušaudė du sukilimo dalyviu — kunigus Gargasą ir Norėką. 1966 m. tvarkant jų palikų perkėlimą, atkasus palaidojimo vietą tos kulkos buvo rastos ir padėtos Telšių krašto tyros muziejuje.

• Plokštės iš medžio drožlių pradėtos gaminti Kazlų Rūdoje. Jos bus naudojamos statybos reikalams.

• Taujėnų parkas įkurtas Radvilų pereiname šimtm. apima apie 10 ha plotą, dabar esąs apleistas, takai užžėlę bruzgynais, pilni sausuočių. Iš buvusios gražiosios oranžerijos beliko aptrupėjusios sienos.

• Naugardo Kremliuje, galingos pilies kieme, stovi bronzinis paminklas pastatytas rusų valstybės 1000 metų sukakčiai paminėti. Paminklas sveria daugiau kaip 10 tonų, aukštis 15 metrų. Jame iškalta 129 figūros. Greta Rusijos carų, poetų, šventųjų, karo vadų, iškalta ir penkios lietuvių figūros: Vytautas,

Kęstutis, Algirdas, Daumantas ir Gediminas. Mūsų kunigaikščių veidai rūsūs, didvyriai pasirėmę kardais.

• Raseinių gimnazija neseniai paminėjo 50 metų savo gyvenimo veiklos sukaktį. Ji įsteigta 1919 m. ir 1925 m. išleido pirmąją abiturientų laidą. Šiais metais išleido 46-tąją laidą. Nepriklausomybės metais jai buvo pastatyti nauji, gražūs rūmai, kuriuose gimnazija ir dabar veikia.

• Skaudi nelaimė ištiko Suginciu (Molėtų apylinkėse) moksleivius. Trylikos moksleivių grupė baigusi laikyti brandos egzaminus, nuvyko prie Želvos ežero. Radę be priežiūros paliktą valtį gerokai nusiūrė su ja nuo kranto. Valtis apsvirtė ir 7 abiturientai prigėrė, 6 išsigelbėjo.

• Stasio Dariaus, žinomo mūsų translantinio lakūno dienoraštis yra išlikęs ir saugomas Kauno valstyb. muziejuje. Jis apima 1932-33 metus, taigi pasiruošimo skristi laikotarpį.

• Birštono muziejuje yra apie 8000 eksponatų, daugiausia miestelių, kurortų ir apylinkes liečiančių dalykų. Be kitų eksponatų yra medinis vamzdys, kuriuo senovėje vanduo iš gydomųjų šaltinių buvo leidžiamas į vonias, karieta, kuria 1803-1839 m. vyko susisiektis tarp Birštono ir Kauno.

LIŪDŅĄ SUKAKTĮ PRISIMENANT

Gyvenimas bėga skaičiuodamas laiką. Štai jau vieneri metai nuo a.a. Zuzanos Vanagaitės mirties. Nenoromis kyla mintis:

—Viešpatie, taip trūksta darbininkų mūsų lietuviškoje dirvoje, o ir tuos pačius Tu sau pasišauki.

Zuzana buvo viena iš tų jaunuolių, kuri jautė savyje balsą šaukiantį į tėvynės darbą, jautė savo gyslose lietuvišką kraują, kuris stumė ją į aktyvų mūsų kolonijos veikimą Zuzaną Vanagaitę mes matėme visur - drau-

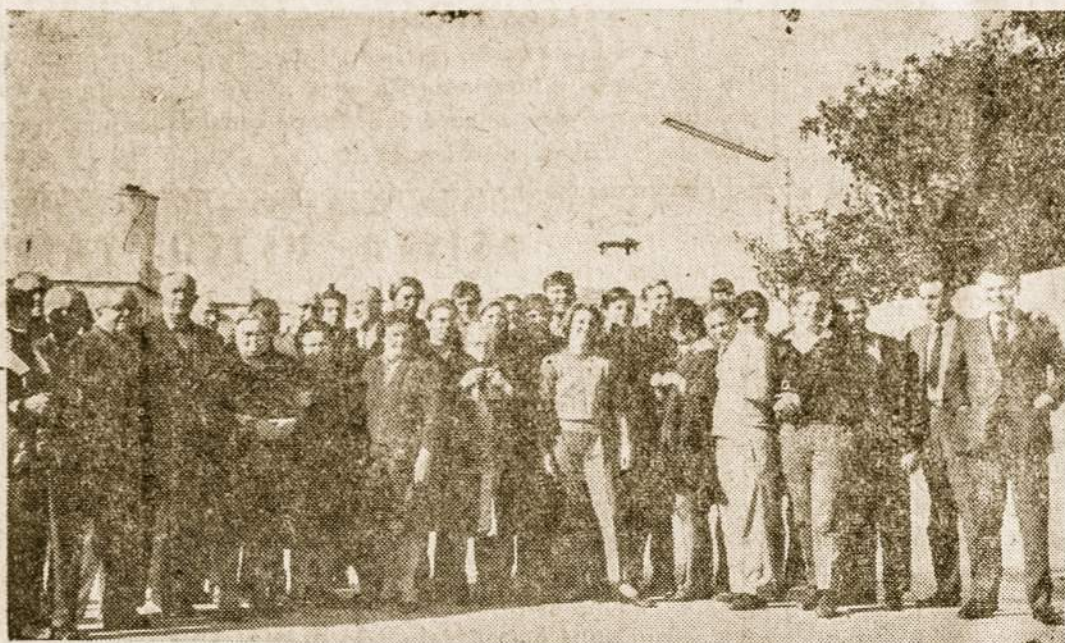
gijų parengimuose, šv. Cecilijos chore, Rambyne, Atžalyne, ruošiant vaikus prie pirmos Komunistų mokyklos ir dainų.

Zuzana buvo visa s'ela atsidavusi jaunimui, pamiršdama dažnai ir savo asmeninį gyvenimą. Lietuviškam jaunimui buvo pasiruošusi viską atiduoti - laiką, visas jėgas ir net atidavė gyvybę, nes ir josios paskutinė kelionė buvo surišta su jaunimo šventės parengimu. Todėl josios mirtis apgaubė gedulu visą lietuvių koloniją.

Pačiame darbymeityje Viešpats ją pašaukė. Liko nebaigti jos darbai jos planai ir idėjos. Mūsų tautos dalelė, gyvenanti Argentinoje, su dideliu apgailestavimu prisiminė jos vienu metų mirties sukaktį. Šiandieną tenka susimąstyti, kodėl taip maža turime jaunuolių kurie kaip a.a. Zuzana pašvęstų savo energiją lietuviškam reikalui?

A.a. Zuzanos Vanagaitės mirties proga, šeštadienį, rugpjūčio 23 lietuvių parap bažnyčioje buvo atlaikytos už jos sielą iškilmingos šv. mišios, kurias atnašavo iš Rosario atvykęs kun. J. Margis MIC. Pamaldų metu giedojo šv. Cecilijos choras vadovaujant dirg. V. Rymavičiui. Bažnyčia buvo pilnutėlė, kas parodo, kiek daug žmonių ją pažino ir mylėjo. Atžalnyčiai dalyvavo organizuoti ir visi drauge priėmė šv. Komuniją, kaip ji juos buvo išmokinusi. Po pamaldų visas Atžalynas su tėveliais, jos šeima ir kiti, nuvyko į Sarandį kapines, kur buvo padėta atmintinė lenta, kun. J. Margis atkalbėjo Responso ir tarė trumpą žodį. Taip pat kalbėjo mokyklos, kur ji dirbo, tėvų komiteto pirmininkas.

SIDABRINĖS SLA 6-to SKYRIAUS SUKAKTUVĖS

SLA 6-to skyriaus nariai drauge su svečiais iš Buenos Aires atvykusių į jų organizacijos 25 m. minėjimą.

Šių metų rugpjūčio mėn. 9-10 d. Kordobos S.L.A. šeštasis skyrius labai iškilmingai paminėjo savo 25 m. gyvavimo sukaktuvės, į kurias specialiai iš Buenos Aires buvo atvykę aktyvūs SLA nariai: Albinas Arlauskas, Teof. Aliukas, Kazys Vaštaras, Guill. Barišauskas, Osvaldas Levanavičius, Aldona ir Albertas Ramanauskai, Fed. Koreikis (s), Romas Deveikis, Olga Žabarauskaitė ir J. R. Stalioraitis be to dalyvavo trys seselės kazimierietės su motina Teofile priešakyje ir didelis skaičius Kordobos miesto ir apylinkių lietuvių.

Šeštadienio rytą (9.8.1969) Kordobos lietuviai su savo automobiliais pasitiko iš Bs. Aires traukiniu apie 700 km. atvažiusius tautiečius, kurie buvo pakviesti apsisototi pas svetingus vietas lietuvių, o tos dienos vakare SLA šeštojo skyriaus patalpose buvo iškilminga vakarienė, kurios metu kalbėjo šeštojo skyriaus pirm. Adolfas Biguzas, įteikdamas iš Buenos Aires atvykusiems SLA Centro nariams visų Kordobos lietuvių pasirašytą pergaminą SLA Centrai to ypatingo sidabrinio jubiliejaus

atminimui. SLA Centro Valdybos sekretorius J. R. Stalioraitis pasveikino šeštąjį skyrių Centro vald. vardu, o antrasis sekret. G. Baršauskas įteikė 6-tam skyriui meniškai nutapytą dr. V. Kudirkos portretą.

Sekandį dieną, sekmadienį 10.8.69 iš ryto, atvykęs iš Bs. Aires jaunimas, Kordobos lietuvių jaunimo lydimas, aplankė prieš porą mėnesių tragiškai žuvusios 6-to sk. sekretorės a.a. Violetos Mikalčiūtės kapą San Jeronimo kapinėse, nunešdami gėlių palmę su įrašu: S.L.A. — Jaunimas — L.U.A. Prie kapo žodį tarė SLA Centro vald. išdininkas Albertas Ramanauskas.

Per asado pietus SLA 6-to skyriaus patalpose sveikino seselių kazimieriečių viršininkė Motina Teofilė, įteikdama dovaną — lietuviškų plokštelių rinkinį, svečiais iš Buenos Aires — Albinas Arlauskas, Jonas K. Jankūnas, Kaz. Sadukas, kurio namuose įsisteigė 6-tasis skyrius prieš 25 metus ir kiti. Fotografavo ir filmavo R. Jospaitis. Specialiu p. Stalioraičio kvietimu, dar tarė žodį didelis šito skyriaus darbuotojas Petras Meilutis. Per

visą dieną skambėjo lietuviškos dainos buvo pasilinksminta ir pasivaišinta iki vėlumos kol neįgailestingas traukinys išvežė atgal į Buenos Aires mus aplankiusius brolius lietuvius.

R. J.

• Motina ir duktė kartu baigė universitetą. Tai Felicija Giedrytė ir Vanda Giedrienė šiais metais abi gavo Marylando universiteto diplomus, abi studijavo germanistiką - vokiečių kalbą ir literatūrą. Tai buvo didelis šeimos įvykis.

• Lenkų poetų grupė vėl lankėsi Lietuvoje. Viešėjo Vilniuje, Kaune ir kitose vietose. Ta proga buvo atgabenta iš Lenkijos daug lenkiškų knygų kurios buvo platinamos Lietuvoje. Atrodo, kad jų kelionė buvo ne tiek literatūrinio, kiek propagandinio pobūdžio. Jos tikslas sustiprinti lenkus Lietuvoje.

• Buvęs legionierius, V. Benetas nuo 1953 m. gyvena Madagaskare. Jis yra ten vienintelis lietuvis. Dirba Morombe mieste, turi savo namus ir yra gausios šeimos tėvas.

LIETUVIAI K visame Pasaulyje

• Po operos „Dana“ ir baleto „Juratė ir Kąstytis“, buvo pastatyta Čikagoje G. B. Pergalės komiška opera „Ponia tarnaitė“ (La Serva Padrona), praėjusi su pasisekimu, organizuota „Laiškai Lietuviams“ žurnalo naudai. Pažymėtina, kad toje operetėje pasireiškė du buvę argentiniečiai: sopranas Dalia Norėkaitė Kučienienė, čia gyvenusi su savo mamyte ir neseniai išvykęs į JAV. Juozas Valentinas, kuris atliko vaidybinių partijų ir operetės režisūrą. Esant Pijui Gudelevičiui Š. Amerikoje, Dalia pareiškė, kad ji turi norą atvykti į Argentiną ir mums padainuoti.

• Amerikos Liet. Kat. Moterų Sąjungos New Yorke, USA, pirmininkė Maryte Jokubaitė buvo pagerbta, nes be pertraukos išpirmininkavo šiai sąjungai 50 metų. Maža atvežta iš Lietuvos, nuo pat jaunų dienų įsijungė į lietuvišką visuomeninį darbą.

• Prieš kurį laiką amerikiečių spaudos konferencijoje buvo iškeltas labai svarbus išradimas metalo suvirinimo srityje, kurį padarė bendrovės Des Plaines Ill. inžinierius metalurgas Kostas F. Dočkus, gyvenantis Cicero. Spaudos konferencijoje buvo ypatingai pabrėžta, kad šis išradimas turės didelės reikšmės metalurgijoje. Šis K. Dočkaus padarytas išradimas jau vygdomas ir statomas Kanadoje milijoninės vertės įmonės. Naujas suvirinimo metodas užpatentuotas įvairiose valstybėse ir saugant ga-

mybos paslaptį dar laikomas paslapy. Šis išradimas nėra pirmas inž. Dočkaus ir kai kurie jau yra vygdomi masinėje gamyboje. Amerikiečių spauda labai plačiai pažymėjo šį įvykį. Inž. Dočkus yra veiklus lietuvis, visuomenininkas JAV Bendruomenės išdininkas.

• Rasa Arbaite reiškiasi lietuviškame ir amerikoniškame pasaulyje kaip daug žadanti dailininkė. Ji yra 14 metų, rašytojos Alės Rūtos ir arch. E. Arbo dukterė. Jau 1963 m. į ją atkreipė dėmesį iš pradžių lietuviai vėliau amerikiečiai. Buvo ruošiamos jos darbų parodos, tie darbai spausdinami laikraščiuose ir žurnaluose, jos paveikslai buvo premijuojami. Paskutinė jos paroda įvyko Santa Monica (Kalifornija) bibliotekoje — išstatyta 47 piešiniai, 26 grafikos darbai (knygų iliustracijos) ir 29 eskizai.

• A. Armonienės ir A. Nasvyčio knygos „Palik ašaras Maskvoje“ baigiama išspauduoti VI laida. Anglų kalba, buvo parduota daugiau kaip 800.000 egz. Ispanų kalba šios knygos buvo paskleista apie 160.000, portugalų kalba — 5.000. „Palik ašaras Maskvoje“ yra išleista taip pat dviem kalbom Indijoje ir Vokietijoje. Spėjama, kad šią knygą įvairiomis kalbomis perskaitė daugiau kaip milijonas žmonių.

• Kiekvienos sielos gelmėje yra paslėpti turtai, kuriuos tik su meile teįstengia atrasti.

E. Rod.

Mokslas + Menas + Literatūra

100 METŲ NUO RAŠYTOJO TUMO-VAIŽGANTO GIMIMO

Gimė J. Tumas - Vaižgantas 1869 m. rugsėjo 8 d. Aukštaitijoje - Malaišių km. Svedasų par. Rokiškio apskr. Gimė Marijos šventėje per pat sumą, todėl motina jį ir paskyrė Dievo tarnybai — būti kunigu. Todėl Juozas motinos valią vygdydamas ir vidaus balso šaukiamas tapo kunigu. Mokėsi savo kaimo mokykloje, Daugpilio gimnazijoje ir Kauno kunigų seminarijoje, kurią baigęs buvo išventintas kunigu 1893 m. Nuo tada ir prasideda ilgi ir sunkūs J. Tumo kovų metai dėl tautinių idealų įgyvendinimo lietuvių visuomenėje. Jį persekioja ir lenkiškai nusistačiusi dvasinė vyriausybė ir civilinė rusų valdžia. Jis kilnojamas iš parapijos į parapiją, tardomas, baudžiamas. 1896 m. drauge su kitais kunigais įsteigia "Tėvynės Sargą". 1905 m. Didžiojo Vilniaus Seimo dalyvis, vygdo savo valščiuje jo nutarimus už tai baudžiamas ir keliamas į tolimus Pamituvio Stakius. Nuo 1906 m. gyvena Vilniuje dirba "Vilniaus Žinių" ir "Vilties" redakcijose. 1911 m. aplanko su kun. Olšausku Amerikos lietuvių kolonijas rinkdami aukų statomiems "Saulės" rūmams. Kelionės įspūdžius aprašo knygoje "Ten gera, kur mūsų nėra". Daug rašo į "Rygos Garsą",

"Vairą", "Vaivorykštę". Karo metu dirba "Rygos Garso" redakcijoje ir Lietuvių komitete nukentėjusiems nuo karo šelpti. Tą patį darbą dirba Petrapilyje, kur nuvyko 1915 m. Lanko Rusijoje lietuvių išblaškytas kolonijas ir iš tų įspūdžių kuria "Karo vaizdus" ir kai kuriuos "Pragiedulių" fragmentus. 1920 m.

Juozas Tumas-Vaižgantas

Kaune ima leisti "Tautą" ir 1921 m. "Mūsų Senovę". Eina Vytauto Didžiojo bažnyčios rektoriaus pareigas. 1922 m. pakviestas į universitetą literatūrai dėsty-

ti. Mirė 1933 m. balandžio 29 d. Kaune.

KAN. JUOZO TUMO — VAIŽGANTO ASMENYBĖ

Vaižgantas buvo vienas iš narsiausių to laikotarpio kovotojų. Stovėjo visos tautos akivaizdoj kaip moralinis autoritetas. Gyvas ir judrus, jaunatvės entuziazmu degęs, baltas, žilagalvis, jis kur tik pasirodydavo, visų patraukdavo akį ir širdį. Jaunimas kan. Tumą laikė mėgiamiausiu savo svečiu. Įvairiausių pažiūrų žmonės irgi mielai matydavo jį savo tarpe. Iš jo asmens ir jo kalbos tryško gyvas optimizmas, energija. Jo veikla apima visas Lietuvos kultūrinio gyvenimo sritis.

Jis yra visuomenės organizatorius, daugelio draugijų įkūrėjas, laikraščių redaktorius, steigėjas, bendradarbis. Publicistas ir didelių baletistinių veikalų autorius, literatūros kritikas, universiteto profesorius ir kūrybinių jaunimo pajėgų auklėtojas ir globėjas; aukštes dorovės kunigas, šviečias pavyzdžiu ir tolerancija patraukias ir tuos, kurie nuo religinio gyvenimo nutolę. Visada giedrios dvasios, savo optimizmu užkrėsdavo visą aplinkumą.

VAIŽGANTO KŪRYBA

Vaižgantas rašytojo kelią pradėjo kukliais laikraščiais straipsniais, savo pastabumu ir jautrumu jis gyvai redaguodavo įvairius gyvenimo ir tautos rei-

kalus. Savo straipsniuose jis lyg koks visuomenės reikalų trimitininkas nenuilstamai šaukė visus į kovą dėl šviesesnės tautos ateities.

Be laikraštinių straipsnių, rašo savo pamėgtus "vaizdus". Pirmieji Vaižganto baletistiniai kūriniai yra "Aukštaičių vaizdai", "Alegorijų vaizdai", "Karo vaizdai", "Scenos vaizdai", daugumas jų yra kovos vaizdai dėl kultūros.

Žymiausias jo veikalas "Pragiedruliai", vaizduoja lietuvių kultūrinį veikimą spaudos draudimo metu Žemaitijoje. Kova su rusų administracija čia yra šaltai apgalvota, planinga. Slaptas veikimas atsargus ir gudrus. Svarbią rolę čia vaidina slaptai atgabentoji lietuviška knyga. Abiejose "Pragiedrulių" dalyse Vaižgantas duoda labai platų Lietuvos kultūrinį vaizdą. Čia veikia daugybė visokių Lietuvos sloukšnių atstovų — dvarininkų, ūkininkų, daktarų, kunigų, ūbagų, vaikų ir tt. Tokio platumo Lietuvos kultūrinio vaizdo nė viename mūsų literatūros kūrinyje nerastime.

Antras žymus Vaižganto veikalas "Dėdės ir dėdienės". Čia vaizduojamas liūdnas bedalių šeimos narių — karščių likimas. Dėdės ir dėdienės reiškia čia, ne giminytės ryšį, bet tą žmogų, kuris yra kažkas mišra iš tarno, samdinio ir šeimos nario, bet jų padėtis sunkesnė negu tarno

ar samdinio. Personažai yra sukurti giliai įsijaučiant į žmonių psichologiją, į jų išgyvenimus.

Apie save Tumas šiaip išsireiškia: "Ir tapau savosios, lietuviškosios visuomenės tarnas; ne, dar daugiau: jos vergas, dėl jos metų metais nebematęs kaip skaisiti saulutė šviečia ir džiugina. Kur man tik kas liepė eiti — ėjau, neatsiklausdamas kas jį įgaliojo man liepti. Ėjau, dirbau be atodairos, laiku nesumetęs, ar aš tam kvalifikuotas".

Vaižgantas - yra Tumo literatūrinis slapyvardis.

IŠ VAIŽGANTO GYVENIMO

Vilkolakių teatras dažnai paizduodavo savo pastatymuose anų laikų žymių žmonių nušautus momentus.

Kartą buvo vaizduojamas Tumas - Vaižgantas, jam pačiam žiūrovų salėje sėdint. Paklaustas kaip patiko vaidinimas, atsakė:

—Kad jie galėjo išgauti mano balsą, ūgį, išvaizdą, tai daleidžiu. Bet iš kur jie, šelmiai, gavo tokią pat kepurę kaip manoji — to nesuprantu.

Išeinant iš teatro kan. Tumas užsuko į drabužinę atsiimti savo padėtį drabužių. Prie jo priėjo režisoriaus Sutkus ir paduodamas kepurę sako:

—Dovanokite, kanauninke, be Tamstos žinios buvome pasiskolinę Jūsų kepurę...

MIŠKAI UOGAS, GRYBAI...

Ten rymojo medžiai, lyg statulos žalios, Svelnios nendrės linko upių vandenuos...

(J. Kruminas).

Kad ir kaip veržtusi į nežinomus tolius, astronautų akys, visgi pirmoj eilėj klypsta link žemės. Mūsų žemės. Tik nutolus tiek, kad akys aprėbtų visą jos rutulį, ilgesnį laiką stebint, žemė atrodytų įvairia spalviu nuolat besikeičiančiu kaleidoskopu: viename gale nyksta baltumas, liejasi žali dažai, margėja, iš lėto virsta auksu... kitoj daly — atvirkščiai.

Kai vienoj pasaulio daly pirmas žiedais pasipuošę, skardendami dainomis švenčia pavasario šventę, kitoj daly svitančiais veidais semia rudens derlių ir gabena savo gužton — Mūsų tikrojoj tėvynejej rugpiūtis, rugsėjis, spalvis — derliaus nuėmimo laikas. Darbymetis.

Bet ne visuomet žmogus pauna tik tai, ką sėja: daug ir labai skanių dalykų — sėja Dievas, o žmogus turi tik nepatingėti eiti miškan juos surinkti. Tai uogas, grybai ir kitokie vaisiai. Ar ne pirmosios saulės atokaitoj išsirpdavo ir savo raudonumu gundydavo žemuogės? Jei gaudavo išsirpti be lietaus, likdavo labai skanios, saldžios, trapios — burnoj pačios tirpdavo. Pačią skaniausią uogienę mama iš jų išvirtdavo. Bet žemuogė — nedidelė uoga, sunku daug jų surinkti, tat ir jų uogienės tegaudavom tik ypatingais atvejais. Piemenukai suverdavo žemuoges ant smilgų, kaip karolius, susėsdavo pavėsy ir gardžiuodavosi po vieną ar kelias nuimdami.

Užtat vėliau gausiai sirpdavo avietės. Avietynai užpildydavo miško skynimus — iškirstus miškų plotus. Ypatingai ant naujųjų aviečių krūmų uogos būdavo didelės mėsingos apsnūdusiai rusvos sivalvos.

Su tėčiu dažnai eidavom aviečių rinkti pas Ilgio ežerą. Tėtis "įsikurdavo" kalvos viršūnėje avietyno pakrašty, o mes pasklisdavom tarp vėslų krūmokšnių. Ten visuomet stengdavom nutolti nuo kitų. Kai pajusdavom, kad mane supa miško šlamesys, saulė, paukščių giesmės ir gyvas vabzdžių dūžgimas, slapčia tarp medžių čiuoždavom kiton ežero pusėn. Čia buvo užžėlęs raistas, gili, tamsiai paslaptinga tyla, žingsniai mirkdavo tirštose drėgnose samanose, supo pajudę, apkerpę eglėlių stuobriai, niūriai žvelgė pro tamsiai žalius eglėlių spyglius ir rodos klausė: Ko ieškai čionai? Lyg niekad neliestas baugiai juodavo, tartum link sa- vės šaukė ežero vanduo.

Kiti bijodavo tos vietos, sakė, kad kaž kas ten nusiskandino. Aš čia pasijusdavom atitrukusi nuo dirb-

tinės kasdienybės, jausdavom savo menkystę, bejėgiškumą, jausdavom reikalą turėti vadovą, lyg Dantė Virgilijaus, savo skausmo požemiuose.

Tik kitų balsai avietyne priversdavo mane aksominu sąmonų kilimu grįžti prie nunokusių, rusvų uogų. Vėliau ateidavo mėlynių, bruknių laikas. Nelabai patiko man jas rinkti, nes jos augo pažemy ir reikėdavo visą laiką būti ar pasilenkus, ar pritūpus. Mėlynių užvalgęs jau negalėdavom to išsiginti: ir lūpos ir dantys likdavo mėlynos.

Vėliausiai rinkdavo spanguoles — raudonas, sultingas uogas. O iš jų virdavo puikų kisielių — drebučius kūčioms.

Grybų rinkimas jau buvo daugiau žinovų dalykas. Svarbiausia reikėjo pažinti nuodinguosius grybus. Jei kokia grybų rūšis suabejodavom, jų neimdavom. Paskui reikėdavo pažinti, kokias vietas grybai "mėgstata", lyg ir "nujaušti". Žinovų darydavais begrybavdamas — išvaikščioldamas nemažus miško plotus.

Rudeniop, beveik kiekvieną kartą, grįždami iš miško parsinešdavom vakarienei geltonų voveruškų žydgybių. Augdavo jos ant plonų, išsikrepiusių kotelėlių tarp sąmanų. "Anykščių Šilėlyje" Baranauskas jas apdainavo:

Voveruškų galvelės kur - ne - kur pro plyšį

Iš po sąmonų marškos sarmatlyvai kyšo...

Stengdavomės namo grįžti per vieną miško kailą, kurioj ypač gausu būdavo voveruškų. Tą kalną todėl ir praminėm "Voveruškų Kalnu".

Prisirinkdavom trapių, lieknų rudmėšų, žemų, rudais paviršiais sviestgrybių, plačių supliušusių lepšių, stangrių raudonikių. Mama virdavo juos ir suslėgdavo — konservuodavo žiemai moliniuose puoduose.

Bet labiausiai visų ieškomas grybas buvo baravykas. Tai grybų karalius.

"Grybs, grybs - baravyks,

Visų grybų, pulkauninks" — dainuodavo žmonės. Baravykų "mėgstamas" vietas būdavo gana sunku užtikti. Vieną kartą užtikę jas įsidėmėdavom it prie progos aplankydavom. Vienam baravykynan ejęs pasakiškai gražus takas: lyg požemių laberinto urvas visas dengtas nepermatomu lapų ir eglėlių stogu. Iškilmingos tylos prietemoj vingiavo tarp medžių aplenkdamas senuolius storus kamienus, lipo per susiraizgusias šaknis, šokdamas nuo akmens ant akmens vedė skersai sraunaus upelio. Atrodė, kad tik iš čia Disney savo filmoms turėjo semti įkvėpimą. Tai buvo pasakos kelias. Būdavau laiminga, jei visi eidavom

tylėdami ir galėdavom visa pasinerti ton pasakon.

Patį baravykų karalią buvo kiek atokiau nuo tako sename, tankiame miške. Kiti sakytų, vieta lyg ir neįjauki, lyg tinkama galvažudžiams slapstyti. Ne gyvos dvasios aplinkui, tylu, tik virš nežįūrimų medžių viršūnių tingiai kranksi juodai blizgus karo šauklys varnas ir tai vienur, tai kitur tankiai tauksnoja genys.

Savo laiką dalindavom tarp minčių svajū audimo ir baravykų ieškojimo. O baravykams ši vieta patiko: tamsiai rudi net juostelėje stovėdavo ant storų, trumpų kotų pavieniui išdidūs, pasipūtę, tai lyg šnekučiuodami grupelėmis po du, tris. Kitas šelmiškai sunkią galvą kiek linktelėjęs į šalį. Baravykus dažnai suverdavo ant virvutės arba kraklelio šakutės, išdžiovindavo ir sausai laikydavo žiemai. Iš džiovintų baravykų šeiminkės gamindavo virtinius. O, kokie skanūs jie būdavo!

Viliojo miškas ir savo riešutais. Šeštadieniais ir sekmadieniais lazdynų krūmai šnarėdavo nuo žmonių. Lietuvos riešutai auga ant lazdynų: kelių metrų aukščio išsiskojusių krūmų, tvirtomis, liaunomis šakomis.

Rinkdavo dar žmonės raudonas šermukšnių uogas — vynu, mėlynas kadugų uogeles — vaistams, arbatai, ažuolų giles — kavai ir tt.

Gausiai Dievas sėja gėrybių savo žmonėms, na, o drauge ir kitiems savo tvarinėliams: gyvuliams, paukščiams. Ypač pykteldavom ant voverių dėl riešutų: jos nešdavo riešutus žiemai į medžių drėves. Bet užtekėdavo visko ir žmonėms. Dabar iš Lietuvos ateinančiuose laiškuose skaitome, kad žmonės irgi gausiai vyksta į miškus grybauti ir uogauti. Atrodo, kad net stropiau negu ankščiau, nes sunku išsiversti iš komunistų šykščiai mokamų algų.

Tetulė.

Oi jūs grybai, grybai... jūs patieka mano,

SEKMADIENIO RIMČIAI

+++++

GINKLAS MAŽAI ŽMONIŲ NAUDOJAMAS

Raudoniesiems paėmus Kinijos valdžią į rankas, katalikų veikimas buvo sustabdytas: daug kunigų areštuotų arba ištremtų. Krikščionys buvo priversti vėkti slaptai. Labiausiai šioje veikloje pasižymėjo Marijos legijonieriai: buvo patys drąsiausi. Tai pastebėjo nauja valdžia ir pradėjo juos smarkiai persekioti.

Kadangi Marijos legijonas turi tokį šaunų vardą, tai komunistai buvo įsitikinę, kad tai bus koks pogrindžio ginkluotas sąjūdis. Todėl pradėjo ieškoti pas legijonierius ginklų ir jų didžiausiam nustebimui nebuvo rasta kito ginklo, kaip ant siūlo ar vieles suverti karolėliai - rožančius.

MŪSŲ GINKLAI VISUOMET MODERNIŠKI

Mūsų priešas yra piktoji dvasia, todėl ir ginklai turi būti dvasiniai, kad atspirtų. Kaip gali atsilankyti pėstininkas kareivį prieš kitą, kuris atvažiuoja su tanku apsiginklavęs? Kaip gali atspirti krikščionis savo jėgomis prieš galingesnį priešą, jei nepasirūpina turėti tinkamo dvasinio ginklo.

Tie dvasiniai ginklai, kaip tik pra budėjimas ir malda. Budėti reiškia stovėti nuolatos pasiruošusiam kovoti, nes nežinia iš kokios vietos priešas mus gali atakuoti. Todėl nuolatos tenka būti su ginklu rankoje — su malda, kuri padės nugalėti visus priešus pinkles. Viešpats yra pasakęs: "be manęs jūs nieko negalite padaryti".

Vienas žymus vokiečių kardinalas, kalbėdamas vieną kartą į savo jaunimą bažnyčioje pasakė

šiuos atmintinus žodžius: "Jei aš būdamas jūsų vyskupas, pradėčiau apleisti malda, sakramentus, tai galėčiau nukristi žemau negu bet kuris žmogus"... Nei vyskupystė, nei kunigystė, nei

Vilniaus Aušros Vartai — lietuvių maldos vieta.

krikščionystė nėra savyje jokia garantija, bet tik tai bus apsauga, kai vartosime dvasinį ginklą.

O vis dėlto yra tokia didelė krikščionių daugybė, kuri padėjo jau ginklus į šoną ir daugiau nebesimeldžia, arba labai retai, kai tikrai kokia bėda priverčia: kai suserga, ar atsiranda tikra gyvybės pavojus. Tačiau protingiau yra pramatyti visus netikėtumus ir būti pasiruošusiam viską sutikti su malda.

Gal todėl mūsų priešas ir bando visų pirma atimti ginklą iš

rankų - atpratinti nuo maldos, kad galėtų paskui paimti be vargo nelaisvėn — nuodėmėn. Todėl jis ir pataria atidėti maldą ant kito laiko: ant senatvės, kai busi daugiau laiko melstis. Girdi, malda tai tikrai laiko gaišinimas, kaip išsitaręs ne vienas. Paskui ateina ir senatvė, o laiko maldai vis nerandama. Tai tikras savęs apgaudinėjimas, nes maldai visuomet ir visur galima atrasti laiko, kai tikrai ieškosime.

LAIKO ĮPRASMINIMAS

Vieną kartą traukinio katasstrofoje netoli New-Yorko tarp sužeistųjų buvo rasta viena turtiga ponija, kuri nuolatos šaukė:

—O sugražinkite man laiką, sugražinkite laiką!...

Kai gydytojo buvo paklausta, kokio laiko ji nori, atsakė, — duokite dar bent porą valandų man gyventi, nes per visą savo gyvenimą vis neturėjau laiko melstis, norėčiau bent dabar prisirošti amžinybei".

Tikrai koks klaidus vaizdas tokio asmens, kuris atsiduria prieš amžinybės vartų su tušiomis rankomis, kuris neturėjo laiko melstis. Koks beprasmis tokio žmogaus gyvenimas. Nes juk malda įprasmina žmogaus gyvenimą, padaro jį tikrai turtingą malonėmis. Be maldos — tai gyvenimas be vairo, kuris gali sudužti.

Mes visi nešiojame savo triapiame kūne didelį ir brangų turtą-tai nemirtingą ir į Dievą panašią sielą, kuri reikalauja nuolatinės apsaugos-maldos, nes kitaip gali kartais susižaloti. Vienas vokiečių karys, būdamas fronte kasdien meldavosi ir kada tik galėdavo priimdavo komunią. Jis tada jausdavosi saugus ir ramus ir rašydavo savo motinai: "jaučiu, kad Dievo malonė mane laiko iš visų pusių kaip tvirta siena".

RELIGINĖS ŽINIOS

POPIEŽIUS PAS ATSKYRUSIUS BROLIUS

Birželio mėnesio pradžioje pop. Povilas VI buvo nuvykęs į Ženevos miestą Šveicarijono dalyvauti krikščionių ekumeniška-me suvažiavime, kur jis pasakė kalbą, save pristatydama šiais žodžiais: "Esu Petras ir atvykau pas jus brolius atnešti sveikinimo ir padaršinio žodžius...". Tai pirmas kartas istorijoje, kad Kalvino mieste apsilanko popiežius ir prabyla asmeniškai į atsiskyrusius brolius - krikščionis.

Suprantama, kad tas jo gestas sulaukė netik simpatijų, bet ir didelio įvertinimo iš visų tenai susirinkusių. Kaikurie atstovai paskui pareiškė, kad popiežius atidarė vartus į vienybės kelią su katalikų bažnyčia. Todėl tuojau po jo apsilankymo Romon atvyko protestantų, anglikonų ir stačiatikių grupė, kuri buvo popiežiaus priimta Šv. Petro bazilikoje ir nuosirdžiai pasveikinta.

Popiežius Ženevoje aplankė ir tenai susirinkusius viso pasaulio darbo sąjungos atstovus, kuriems pasakė kalbą apie darbo žmogaus reikšmę, apie badaujančias ir pavergtas tautas, apie darbininkų teises ne vien į darbą, bet ir teisingą atlyginimą bei bendradarbiavimą su savininkais bendrame darbo pelne, tuomi išreikšdamas bažnyčios tradicinę mintį.

Romoje pirmą kartą buvo rodomas dokumentinis filmas, vaizduojantis pernai metais mirusio stigmatizuotojo kapucinų tėvo Pijaus gyvenimą ir darbų. Tarptautiniame katalikų televizijos festivalyje šis filmas susilaukė aukščiausio įvertinimo.

• Buvęs Didž. Britanijos pasiuntinys narys Sir John Lawrence, viename Anglijos kat. žurnalo "Frontier" numeryje nurodo, kad paskutinių penkių metų laikotarpyje iš buvusių 20.000 ortodoksų bažnyčių Sovietų Sąjungoje, religinėms apeigoms atidarytų beliko tik 7.000. Autorius nurodo, kad ortodoksų bažnyčia Rusijoje vadovauja tik 74 vyskupai, kurių nepakanka pilnam tikinčiųjų dvasinių reikalų aptarnavimui.

• Virš 4000 Muensterio (Vokietija) vyskupijos katalikų ir protestantų jaunimo ir studentų visą savo laisvą laiką nutarė paskirti savanoriškam darbui ligoninėse, prieglaudose ir kitose socialinėse institucijose, pavaiduojant ten nuolat dirbančias seseris vienuoles bei ligonių slauges, suteikiant joms reikalingą poilsį savaitėje.

• Prancūzijos kat. laikraščio "La vie catholique" apklausė jimo duomenimis, 81 proc. Prancūzijos jaunimo tiki į Dievą. Iš visų Prancūzijos gyventojų 88 proc. priklauso katalikų Bažnyčiai, 4 proc. protestantų, 1 proc. žydų ir tik 7 proc. pasisakė nepriklausą jokiai relig. bendruomenei.

Krikščionies gyvenimą galima pilnai palyginti karo stoviu, kur jis nuolatos stovi pavojuje būti sužeistam nuo piktojo priešo strėlių. Todėl jam reikalinga yra Dievo pagalba. Kuomet Dievas stovi jo dešinėje, j's nieko nebijo. Todėl gali su psalmistu tarti: "Nebijome, kad ir kalnai drebtų ir upės virstų į jūrų gilumas, mūsų globėjas Jokūbo Dievas"...

kun. Augustinas.

VOKIETIJA

Vokietijos lietuvių, o gal ir Europos lietuvių kultūrinis centras yra Romuva — čia įsikūrusios dvi svarbios mūsų institucijos: Vasario 16 gimnazija ir Vokietijos Lietuvių Bendruomenės valdyba. Abi tos institucijos birželio mėn. bendromis jėgomis padarė Vokietijos lietuvių suvažiavimą, į kurį suplaukė 400-

menys. Atstovus atsiuntė 21 apylinkė: Dortmundas, Weinheimas, Stuttgartas, Osnabruekas, Burgsteinfurtas, Mainzas, Pinnebergas, Hannoveris, Bielefeldas, Miesau, Bocholtas, Kaiserslauternas, Schwetzingenas, Romuva, Darms-tadtas, Rastattas, Bona-Koelnas, Hamburgas, Hagenas, Duesseldorfas ir Saaras. Atvyko įgalio-tiniai prie 7 Vokietijos kraštų

karo pabėgėlių banga negalėję ar nenorėję emigruoti į kitus kraštus. Kur tik susidaro kiek didesnis lietuvių šeimų skaičius, kuriama bendruomenė arba kitokios lietuviškos organizacijos. Prie bendruomenių veikia lietuviškos mokyklėlės. Didesnius vaikus stengiamasi siųsti į Vasario 16 d. gimnaziją, kuri ir yra Vokietijos jaunimo kultūros centras.

Iš atstovų pranešimų paaiškėjo, kad Vokietijoje veikia prie amerikiečių kariuomenės taip pat ir lietuvių kuopos: Schwetzingene yra 8591 LS inžinerijos lietuvių kuopa, Kaiserslauterne — 8593 LS lietuvių kuopa ir taip pat viena kuopa Darmstade. Tų kuopų vyrai didžioji daugumoj priklauso Bendruomenei ir remia visokeriopą lietuvišką veiklą. Kai kurios Bendruomenės gauna pašalpą įvairiems kultūriniais reikalams iš Vokietijos valdžios ir kartais iš BALFO. Yra lietuviškų knygų knygynėlių, kuriuos lietuvių labai noriai lanko. Visos Bendruomenės apylinkės mini Vasario 16 d. šventę, Motinos dieną, išvežtųjų paminėjimą ir kitokias šventes. Minėjimai daromi atskirai ar drauge su kitom pavergtom tautom kaip latviais estais, ukrainiečiais ir tt. Taip pat daromos bendros parodos ir ekskursijos Koelno ir Romuvos (Vasario 16 gimnazija) turi savo tautinių šokių ratelius. Organizuojamos vaikų ir jaunimo vasaros stovyklos. Daug lietuvių yra sudarę mišrias šeimas tai jaunimas yra daugiau nutolęs nuo lietuviškos veiklos, tačiau yra jau-

nimo labai lietuviškai nusiteikusių. Čia daug padeda Vasario 16 d. gimnazija. Bad-Godesberg buvo ruošiamas lietuviško jaunimo sąskrydis. Laukiama buvo 30-40 žmonių, o suplaukė 70 Jaunimas susiorganizavo į Jaunimo Sekciją, leidžia savo laikraštėlį. Vokietijoje yra daug lietuvių senesnio amžiaus žmonių, kurie randasi įvairiose vokiečių prieglaudose, juos lietuvių aplanko ir sušelpia. Kai kuriuose miestuose lietuvių turi savo lietuviškas pamaldas. Yra nemaža lietuvių kunigų, kurių aštuoni dirba vien tik su lietuviais. Didelį dėmesį Bendruomenė skiria lietuvių išlaikymui, jaunimui ir vaikams. Stengiamasi suorganizuoti jaunimą ir steigti ir išlaikyti lietuviškas mokyklėles.

P.L.B. Vokietijos Kr. V-bos. Informacijos.

* * *

• Žymioji mūsų dainininkė Lilija Šukytė liepos ir rugpjūčio mėnesius praleido Muenchene, kur ji sudarė kontraktą su Muencheno opera dainuoti operos festivalyje. Muencheno lietuvių pakvietė p-lę Šukytę praleisti draugė šeštadienio popietę. L. Šukytė pustrėčių metų išvyko iš Lietuvos su našle motina, gyveno Uchtes pabėgėlių stovykloje. Jaunystę ir mokslo metus leido Kanadoje, kur ji baigė universitetą, piano klasę ir lavino savo koloratūrinį sopraną. Ji yra Metropolitan operos dainininkė, į kurią pakliuti yra labai sunku. Patekusi į tarptautines sferas Šukytė nenutraukia ryšio su lie-

tuviška scena. Ji dėkinga savo motinai, kuri sunkiomis sąlygomis padėjo baigti mokslą. Ji pasakė: "Kai dabuoju lietuviams, žinau, kad labiausiai džiaugiasi mano mamytė..."

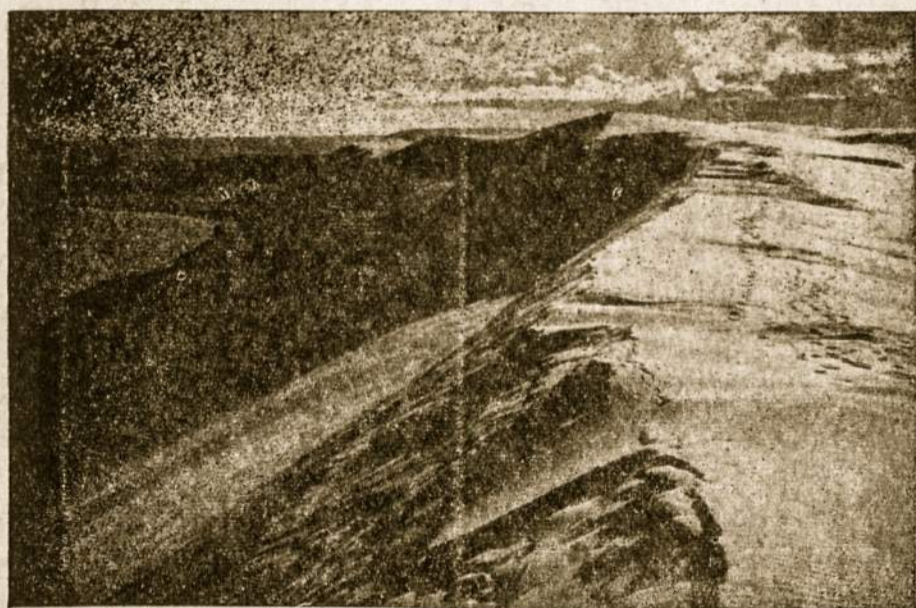
• Vasario 16 d. gimnaziją šiais metais baigė: Petras Buracas, Antanas Juodzevičius, Petras Nevulis. Visi trys absolventai yra gimę Vokietijoje, mišrių šeimų vaikai, atėję į gimnaziją ne kiek nemokėdami lietuvių kalbos, kurią čia gerai išmoko ir gavo už ją gerus pažymius brandos atestatuose. Visi trys yra pilnateisiai Vokietijos Lietuvių Bendruomenės nariai.

• Vasario 16 d. gimnazijoje veikia Raganėlių būrelis, kuriam priklauso 16 mergaičių, pasistačiusios tikslą visur ir visada kalbėti vien lietuviškai.

• Baltijos tautų jaunimo organizacija BATUN, sutrumpintai reiškia — Baltijos tautų kreipimas į Jungtines Tautas — pastaroju metu vygdo plačią akciją, lankydamą įvairių tautų delegacijas Jungtinėse Tautose (UN), supažindindama su Baltijos kraštų padėtim, aprūpindama reikiama informacine medžiaga ir prašydama Baltijos tautų bylą iškelti bei ginti Jungtinių Tautų posėdžiuose ir kituose tarptautiniuose pasitarimuose.

• Pasaulis yra puiki knyga, bet mažai naudos iš jos tam, kas nemoka jos skaityti.

Goldoni.

Baltijos pajūris, prie kurio saulei leidžiantis Lietuvis rinko gintarą.

500 žmonių. Vokietijos lietuvių Bendruomenės valdyba sukvieta proga Bendruomenės darbuotojų ir Vargų mokyklų mokytojų suvažiavimą - seminarą. O Vasario 16 d. gimnazija patiekė svečiams plačią ir įdomią Joninių programą.

Į suvažiavimą atvyko 45 as-

vyriausybių: Žem. Saksonijos, Baden - Wuertenbergo, Northheim - Westfalijos, Saaro, Rheinland - Pfalzo, Bavarijos, Hesse-no.

Iš tų vietovių pavadinimų matosi, kad lietuvių yra daug Vokietijoje išsiblaskiusių po visą šalį. Visi jie yra atvykę su II-jo

ROSARIO

Rosario Lietuvių Bendruomenės Valdyba praneša Rosario lietuvių žiniai, kad šiuo metų spalio mėn. 19 d. 7 val. ryto ruošama ekskursija į Santa Fe. Ten aplankysime ir apžiūrėsime tunelį Sub-Fluvial, kuris jungia Santa Fe su Parana. Po to Club Y.P.F. asado pietūs kuriuos paruošia S. Fe lietuviai (reikia nusivežti šakutę ir peilį). Norintieji važiuoti šia pirmąja ekskursija registruojasi pas R. Liet. B-nės pirmą Joną Papečkį, Mai-pu 3673. Užsiregistruojant reikia užmokėti visus pinigus — 1.300 pezų — kelionė ir pietūs vienam asmeniui. Iš Rosario išvykstame spalio 19 d. 7 val. ryto, iš šv. Kazimiero parap. Av. Rosario 1850, o grįžtame tą pačią dieną 17 val. Visų prašome laikytis puntualumo, nes kolektyvas pasivėlinusiųjų nelauks. Dėl blogo oro ekskursija nesulaikoma. Registracijos terminas spalio mėn. 1 d. nes kolektyvas turi būti apmokėtas 10-15 dienų ankščiau išvykimo.

R. L. B-nės Valdyba.

Rosario Lietuvių Bendruomenės Valdyba šaukia narių susirinkimą šiuo metų spalio mėn. 5 d. 11 val. tuoj po pamaldų. Bus aptariamasi ekskursijos į S. Fe reikalas. Prašome visų dalyvauti.

Valdyba.

Šiuo metų rugsėjo 7 d. 10 val. už a.a. Kazimierą Kalainį metinės iškilmingos šv. mišios bus lietuvių šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje Giminės ir artimuosius kviečiame dalyvauti.

Kalainių šeima.

Už Mirusius

Sv. mišios už a.a. Lecną Kuciną bus atlaikytos rugsėjo 30 d. 18 val. Aušros Vartų liet. bažnyčioje.

Visus artimuosius ir pažįstamus kviečia atsilankyti

Žmėna ir sūnus.

Už a.a. Joną Krivicką šv. mišios bus laikomos rugsėjo 28 d. 10 val. Liet. Aušros Vartų bažnyčioje jo 4 metų mirties metinėms prisiminti.

Artimuosius kviečia atsilankyti žmona Anelė Kubiliūtė Krivickienė, sūnus Alfonsas ir dukterė Nelida su šeimomis.

A.a. Kazimiero Gulbino palaikai perkelti iš Avellanados į Lanus kapines 25.8.69 m., kur paralpinti tų kapų nišoje. Ta proga Lanus kapinėse buvo atlaikytos šv. mišios. Jo perkėlimu rūpinosi žmona Zuzana Gulbinienė ir švogerka Verutė Suokaitė.

BERISSO

Mindaugo draugija nuoširdžiai dėkoja p. Ignui Katunskiui, paaukavusiam \$ 1.000 pezų draugijos naudai ir atsiprašome, kad per neapsižiūrėjimą nepaskelbėm ankščiau.

Valdyba.

BERISSO LIETUVIŲ ŽINIAI

Pranešame, jog lietuviams skirtos pamaldos Berisso mieste Maria Auxiliadora bažnyčioje, rugsėjo mėnesio 14 ir 28 dieną bus laikomos 17 valandą.

Apie pamaldų tvarką nuo spalio pradžios, tai yra, per artimiausią laiką, viena valandą pirmyn, prašome sekantį kartą.

Avellanados Tėvai Marijonai.

Ruošiamas vaikų choras. Vincas Stundžia, Mindaugo draugijos pirmininkas, pradėjo organizuoti ir mokinti vaikučius lietuviškų dainų, su kuriais manoma pasirodyti per įvairius rengimus.

Mūsų ligoniai

Pranas Kislauskis buvo sunkiai susirgęs, su akyliu gydytoju priežiūra baigia sveikti savo namuose.

Jonas Šimkevičius buvo gavęs širdies priepuolį, bet su atyldžia gydytojų pagalba, sveikata pamažu gerėja.

Bronislava Pečesiūnienė buvo sunkiai susirgusi, bet su greita dr. Cetra pagalba, sveikata taisosi. Kurį laiką buvo paguldyta ligoninėje Ramos Mejia.

Jonas Ališauskas klinikoje Wilde 24.8.69. turėjo chirurginę operaciją.

Ona Jurgėlaitienė iš Val. Alsinos polikl. Lanus, 2 aukštas, salė 5, lova 52.

Kazimieras Samuolis viengungis, Pol. Lanus, 3 aukštas salė 1, lova 6.

Augustas Eizelis du kartu operuotas, guli polikl. Lanus, 3 aukšt. salė 7.

Augustas Šicas jau išėjo iš Lanus ligoninės, kur buvo gydomas dr. Masevičiaus.

Antanas Petrusis pusiau su-paralizuotas guli savo namuose Antano Levanavičiaus šeimos slaugomas.

Teresa Survilaitė de Menko, sanat. Beltran 27.8.69. buvo operuota.

Juozas Maciulevičius sunkiai susirgo, gydytojų, žmonos ir sūnų gydomas ir slaugomas randasi savo namuose.

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ...

Sekdami mūsų tautos mylėtojo žodžius: "Lietuviais esame mes gimę, lietuviams turime ir būti" — turime jaustis lietuviams ir mirti lietuviams. Būdami svetimame krašte, turime rūpintis lietuvių, mylėti jos kalbą, ugdyti jos papročius, išlaikyti lietuviškas organizacijas, remti spaudą, kuri nušviečia rusų-komunistų skriaudas ir negirdėtus žiaurumus okupuotoje mūsų tėvynėje Lietuvoje.

Mūsų pareiga remti ir dirbti drauge su spauda ir radio valandėle "Lietuvos Aidais" ir su tomis organizacijomis, kurios veda kovą už Lietuvos laisvę. Mūsų širdis laukia momento, kada "Lietuvos Aidai" paskelbs mums laukiamą žinią: Šiandien laisva mūsų Tėvynė Lietuva! Ir spauda žymės aukso raidėmis Lietuvos laisvę.

Man labai džiugu, kai randu Argentinos lietuvių leidžiamuose laikraščiuose lietuvių paramą spaudai, radio valandėlei, organizacijoms, senelių židinio statybai ir kt. Noriu, kad mūsų spauda skelbtų rusų komunistų padarytas Lietuvai skriaudas, kad puoselėtų laisvės idėją. Malonu girdėti kad radio valandėlės "Lietuvos Aidai" vedėjas p. Juknevičius kas savaitę puikiai išdėsto argentiniečių kalboje tikrąją Lietuvos padėtį.

Tas kilnus darbas reikalingas mūsų paramos, svarbiausia materialinės paramos. Yra daug lietuvių, kurie savą noru teikia aukas. Kitus reikia aplankyti, kad gauti reikiamą paramą. Yra daug nuoširdžių lietuvių, kurie dirba lietuvišką darbą renka ir duoda aukų kilniems lietuviškiems tikslams. Aš taip pat laikau sau už pareigą rinkti aukas ir padėti išlaikyti mūsų mylimus "Lietuvos Aidus". Iš savo pusės dėkoju visiems — lietuviams ir lietuviams už aukas ir paramą radio valandėlei.

Juozas Šiušis.

"Lietuvos Aidų" — Ecos de Lituania radio valandėlės vadovybė labai nuoširdžiai dėkoja visiems aukavusiems (kurie išvardinti atskirai šiame "Laiko" numeryje), o ypač jausmingai ponui Juozui Šiušiiui kuris nesigailėdamas savo laiko ir išlaidų, jau kelintą kartą įstengia išsipratusių tautiečių gauti paramos radio valandėlės tęstinumui.

Ceferino Iujnevich-Juknevičius Vedėjas. Karolis Misiūnas - Administ.

Dr. JONAS SIMANAUSKAS (Gydytojas - chirurgas)

Priima savo namuose: Pirmad., Antr., Ktv. ir Penktadienį nuo 17 iki 20 val.

Caa-Guazu 283 — Lanus T. E. 241-7942

VIKTORAS J. GRIGAITIS Medicinos Daktaras Ketvirtadieniais 18 val. V. Alsina 3312 — Val. Alsina

ONA BALNAITYTĖ Siuvėja - Modista MADRID 1020 — DOCK SUD

Dr. ANTANAS SAIKAUSKAS Gydytojas

Priima penktad. 19 val.: Viamonte 749, P. 15, Dep. 1 - Cap. Fed. - T. E. 923-5337. Šeštad. 15 val.: Condor 1519 - Cap. Federal - T. E. 923-7509.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Balys Dėdela po sudėtingos vidurių operacijos, ligoninėje Alvear, mirė rugpiūčio 26 d. A.a. Balys buvo gimęs 28 sausio 1906 metais, Žvirblėnų valsč. Ukmergės apskr. Į Argentiną atvyko kovo 28 d. 1929 m. Buvo nuoširdus lietuvių patriotas, Lietuvių Centro veikėjas. Dideliame nuliūdime liko žmona Konstancija Dėdelienė ir sūnus Klemensas giminaitės Anastazija ir Ona Bagdonienės Argentinoje, 2 seserys — Anelė ir Kamilė ir du broliai Jonas ir Stasys Lietu-

voje, visi su šeimomis. Giminaite Anelė Ažuolaitienė Šiaurės Amerikoje. Sekančią dieną su religinėmis apeigomis, patarnaujant kun. J. Petraičiui, buvo palaidotas Chacarita kapuose, kur buvo lietuviškai su maža ir žodžiu atsisveikinta. Lietuvių Centro vardu žodį tarė pirm. V. Misiūnas, o V. Lugano kaimynų vardu kalbėjo — Artūras Mičiūdas. Sūnus Klemensas nuolat gyvenantis Š. Amerikoje, prieš kurį laiką atvyko aplankyti sergančio tėvelio. Jis daugiausia ir rūpinosi laidotuvėmis.

Išsekis ramiai, mielas tautiet, Argentinos žemėlėje.

† Vaclovas Stankeras mirė rugsėjo 1 d. 1969 m. palaidomas žmona Virginiją Andreani, sūnų Jorge Omar ir kitus artimuosius. Gyveno Moreno mieste, sekančią dieną palaidotas vietos kapinėse.

† Antonia Ragauskaitė - Sabūnienė mirė eidama 55 metus š. m. rugpiūčio 8 d. savo namuose Lanus. Paliko sūnus Jonas ir Karolis. Prieš metus laiko mirė jos vyras Ignas Sabūnas.

† Juozas Vačiūnas, eidamas 81 metus mirė 29.6.1969 Kordobos mieste. Kilimo buvo biržietis. Liūdesyje paliko žmoną Eleną, du sūnus Eduardą ir Adolfą ir dukterį Janę su šeimomis. Sekančią dieną, sūnų ir artimųjų palaidotas San Jeronimo kapinėse, Kordoboje.

† Jonas Karolis Vaišnys 12 metų amž. žuvo eismo nelaimėje, 15.8.69. Palaidotas sekančią dieną. Liko dideliame liūdesyje tėvai Jonas ir Marija Vaišniai.

LEONAS MUŠKETAS Taiso ir derina pianus. Perkant pianus padeda išrinkti. P-je Monaco 4429 — Bs. Aires T. E. 89-5845

Skaityk ir platink "LAIKĄ"

† Kun. Bronius Vitkus staug mirė balandžio 15-16 d. naktį Clarendon, Ill., JAV, sulaukęs 78 metų. 1923 m. įstojo į Marijonų vienuoliją. Studijavo Amerikoje, Romoje ir Lietuvoje. Kunigu įšventintas 1928 m. Kunigams Marijonams besikuriant Argentinoje, kurį laiką gyveno Avellanadoje, daug dirbo su Gyvojo Rožančiaus draugija. Mėgo dirbti rožančius ir jais apdovanojo daugelį lietuvių.

† Steponas Glemža, kilęs iš Oniškio km. Alizavos par. Biržų apskr. eidamas 68 metus mirė Berisse, rugpiūčio 31 d. 1969 m. Liko liūdinti žmona Ona ir sūnus Petras su žmona Lilia Nerzdorf ir sūnum. Jo brolius rusai sušaudė Lietuvoje. Veliomis buvo nuoširdus lietuvis, Mindaugo d-jos narys. Sekančią dieną palaidotas La Platos kapuose.

† Jonas Levinskis staiga mirė savo namuose V. Sastre Temperley. Į Argentiną atvažiavo 1930 m. Buvo siuvėjas, gyveno vienas, kaimynams pastebėjus nenormalumus jo namuose, informavo policiją, kuri atvykusi rado Levinską mirusį. Pranešta jo atskirai gyvenusiai dukteriai Kristinai Marijai Levinskytei, kuri su savo motina Antanina Matulaityte Levinskiene pasirūpino tėvo laidotuvėmis. Buvo kilęs iš Telšių. Mirė sulaukęs 64 m. amžiaus. Palaidotas Lomas de Zamora kapinėse.

† Albertas Petrauskas, prieš kurį laiką bavažiudamas motociklu buvo sužeistas dėl to buvo operuotas. Buvo kiek apgyjęs, bet turėjo būti padaryta antra operacija, po kurios neužilgo mirė, š. m. rugpiūčio mėn. pradžioje. Gyveno Berisse. Turėjo 30 metų amž. Liūdesyje paliko tėvai, brolis Kazimieras ir žmona. Palaidotas La Plata kapuose.

† Stefanija Stružaitė Marcijonienė našlė, gyveno Val. Alsinoje, mirė rugsėjo 1 d. 1969 m. Nuliūdime liko sūnus Juozas Albertas ir podukra Regina Labanavičius ir kiti giminės. Rugsėjo 2 d. palaidota Sarandi kapinėse.

FERRETERIA — BAZAR — ELECTRICIDAD KAZLAUSKAS Hnos.

Medžiagos statybai ir elektros įrengimams Namų apyvokos dalykai

Valentin Alsina 1599

T. E. 208-4067

ALBERTO E. TIMINSKAS "COCHERIA"

AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.

Av. PAVON 11070 Temperley F.C.N.G.R.

T. E. 243-5654

Sucursal BALCARCE 510 Lomas de Zamora